

HÍREINK – MÚLTBAN ÉS JÖVŐBEN

A Görögkatolikus Metropólia által meghirdetett országos vetélkedésen, a Családok Tudásolimpiáján a Kerekes család 1. helyezést ért el. Nagy szeretettel gratulálunk Tibornak, Anitának, Emmának, Hédinek és Mersének!

Június 27-29. között egyházközségi családtáborunk volt a Leveleki Tó partján található egyházmegyei üdülőközpontban. Köszönet azoknak, akik – a parókus távollétében – összefogták a szervezést, és megvalósították ezt a baráti/családi együttlétet.

A június 29-i Szent Liturgiában – az akkor ravatalon fekvő Mihály atya mellett – halála évfordulója kapcsán egyházközségünk első parókusáért, Vaszkun György atyáért is imádkoztunk. Hálásak vagyunk áldozatos papi életéért, és évről évre jó szívvel idézzük fel alakját, imádságban őrizve az emlékét.

Napközis tábor szerveztünk a parókián június 30. – július 4. között. Hálás szívvel mondok köszönetet Imre Lászlóné Katikának és segítőinek, mindekelőtt Vinnainé Futkos Éva tanárnőnek a Karitás Napok néven futott, remekbeszabott gyermektáborért. Külön köszönöm a segítő nagyszülői jelenlétet Garamvölgyiné Marikának, Dankó Ildikónak és Bodócs Jánosnak, illetve a szülőknek, akik a gyerekekkel együtt bizalmat szavaztak ennek az együttlétnek. Köszönöm a vöröskeresztesek meghívását és a terápiáskutya-bemutatót, Sarkadi Sándornak a kereszt-készítéshez biztosított faanyagot. Nagyon bántott, hogy jómagam nem tudtam bekapcsolódni e napok történéseibe, ugyanakkor minden rosszban van valami jó: rájöttem, hogy nélkülem is van élet az egyházközségben... Sőt! Nem csupán profi munka folyt, de szelíd és szelíd, ugyanakkor abszolút érzékelhető keresztény lelkisége volt a tábornak – és ehhez még csak pap sem kellett... Köszönet érte.

Véget ért az országos Görögtűz Nagytábor is, amelynek gazdag programjában egyházközségünk négy gyermeke vett részt; ők is remekül érezték magukat, és valamennyien úgy vélik: jövőre veletek ugyanitt!

Július 10-13. között – egy nagybusznyi résztvevővel – valósult meg székelyföldi zarándulásunk. Az élményekkel teli útról külön beszámolót olvashatunk. Az autóbusz költségeinek egy részét alapítványunk pályázati támogatásából fedezhettük; köszönet a háttérmunkáért Dévainé Markos Kittinek, Vaszkun Istvánnak és Kondra Norbertnek.

Befejeződtek templomunk fűtőkorszerűsítésének munkálatai. Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik adományukkal hozzájárultak ahhoz, hogy az utánunk következő nemzedék is jó körülmények között imádkozhasson templomunkban. A jó Isten fizesse meg gazdagon mindnyájuk áldozatát.

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
PARÓKIA ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2025 JÚLIUS

Elhunyt dr. Soltész Mihály atya

Június 27-én, életének 77. évében váratlanul elhunyt Dr. Soltész Mihály atya, a Hittudományi Főiskola volt tanára, egykori nyíregyházi káplán, nyírtelki, nagykállói, napkori parókus.

Mihály atya két éve vonult nyugdíjba, azóta Nyíregyházán élt. Szívesen jött hozzánk, gyakran imádkozott templomunkban. Ahányszor itt volt, mindig szolgálatkészen leült gyóntatni is. Tavaly nálunk ünnepelte aranymiséjét, aranymenyegzőjét. A máriapócsi papi lelkigyakorlat délelőtti programja után családjával megpihent a nagykállói strandon. Úszás közben állt meg a szíve. Újraélesztették, de kómába került, és a kórházban – szentségekkel megerősítve – meghalt. Ajándéknak tekintem, hogy halála előtt az intenzív osztályon én imádkozhattam meg érte – akárcsak korábban a fiatalon, súlyos betegségben elhunyt Tamás fia betegágyánál.

Soltész Mihály atya temetését – számos paptestvér imádságával kísérve – Ábel és Atanáz püspök atyák végezték július 7-én. Rita tisztelendő asszony felé egyházközségünk tagjainak részvételét is kifejeztem.

Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3. – www.kertvarosigorogok.hu

Telefon: 06-30/415-50-92; e-mail: hitoktatasi.iroda@gmail.com

Bankszámla-szám: 11100702-18799303-36000001 – Felelős kiadó: Obbágy László

Erdélyi ZARÁNDULÁS – 2025. július 10–13.

Családunk nagy lelkesedéssel várta az erdélyi zárandulást, mivel még soha nem jártunk Romániában. Furcsa volt megtapasztalni, hogy egy szomszédos, idegen ország közepén minden bolt felirata magyar, és mindenki érti a magyar szót. Így nyelvi nehézségeink nem is voltak.

Az utazás során első megállóhelyünk Kolozsvár volt, ahol belecsöppentünk egy csodaszép, fejlett nagyváros életébe, és megtekinthettük a jezsuita, az ortodox és a református templomokat, kültéri szobrokat, többek között Kolozsvár szülöttjének, Mátyás királynak a szobrát is. A következő megálló Szováta volt, ahol a Medve tónál pihentünk meg. A nap végén megérkeztünk szálláshelyünkre, Csíksomortánba. Itt olyan vendégszeretetet tapasztaltunk, ami nagy meglepetés volt számunkra. Nem csak a vendéglátóink, de a település lakói is ismerősként köszöntöttek minket, szívesen adtak útbaigazítást, és még a lovas szekérről is kiköszöntek sétánk közben.

A pénteki és a szombati napon helyi idegenvezetést kaptunk. Zsombor kalauzolt minket, aki nemcsak a helyi történelmet és földrajzot, hanem igazi székeként a népszokásokat, népdalokat is jól ismerte.

Pénteken az első megállóhely a mádéfalvi emlékhely volt, ahol megemlékeztünk az itteni székek ellen elkövetett vérengzés áldozatairól. Innen Gyergyószentmiklóstra utaztunk, ahol az egykori görögkatolikus, ma ortodox használatban lévő templomban a 2008 és 2013 között könnyező Szűzanya képét tekintettük volna meg, de a helyi pópa nem volt túl szívélyes, így éppen csak oldalról pillanthattunk rá a képre. Majd az eggyel feljebb lévő utcában az örmény katolikus templomot néztük meg, ahol épp az ellenkező fogadtásban részesültünk, és egy jókedvű, vidám örmény atya beszélt a templom történetéről és az örmény nép sorsáról. Ezt követően a Békás-szoros felé vezető úton boboztunk egyet, majd 2,5 kilométeren keresztül ereszkedtünk le a Békás-szoroson, amit én tátott szájjal tettem meg, olyan gyönyörű volt.

😊 A Gyilkos tó volt a következő úticélunk, ahol egy nagyot sétáltunk és gyönyörködtünk a tájban.

Szombaton Nyergestetőn volt az első megállónk, ahol a szülőföldjüket önfeláldozóan védő fiatal székek katonák emlékére állított kopjafa-rengetegnél elénekeltük a magyar és a székek himnuszát, majd Kézdivásárhelyen városnézés következett. Városnézés után a gelencei árpád kori templomban kaptunk teljes körű ismertetőt a helyi sekrestyéstől a templom történetéről. Később gyönyörű fenyveseken át vezető buszozás után leereszkedtünk gyalogosan a Szent Anna tóhoz. A nap végén a csíksomlyói római katolikus templomban szentmisével és ezt követően elvégzett paraklisszal zártuk a napot.

Hamar eljött a vasárnap, és ezzel együtt a búcsú Erdélytől, de hátra volt még Farkaslakán a kirakodóvásár, ahol – miután előtte tisztelegtünk s megimádkoztunk Tamási Áron sírjánál – mindenki beszerezhetette a szuveníreket; majd

Segesvár középkori városát néztük meg, ami a középkor óta épen fennmaradt, ma is élő város, és a világörökség része.

A sok látnivaló mellett külön élményt adott esténként a társasjátékozás, a közös étkezések és a hazafelé úton történő kvízzjáték és közös éneklés.

Nagyon hálás vagyok a szervezőknek és nagyon örülök, hogy részt vehettem ezen az úton.

Fodor Tamás (15 éves diák)

HAZAFELÉ-NÓTA (Dallam: Hej, élet, élet, kanász-élet...)

**Refrén: Hej! Erdélyország röögös útja összerázott minket,
Elvisszük az élményt, mint életre szóló kincset.**

Indulunk... Vajh' ki lesz az, ki utolsóként felszáll?

Pap és neje, Papp és neje, ez a két szomszédvár.

Esztí, drága, észrevetted? Elszakadt a nadrág.

Vera néni cernát ajánl, pedig csak pukkasztás.

Templomok, egyetem, szobrok, Mátyás szülőháza.

Ott parkoltunk, de nem maradt időnk Házsongárdra.

Kolozsvár után kis vargabetű volt Szováta.

Szomorún néztük Parajdot: jaj, mi lesz, sóbánya?

Üdvözlőital: Zsombi utazik áfonyában.

Tetszik nekünk szó s az élet itt Csíksomortánban.

Útban Gyergyó felé ez most Csíkszentdomonkos volt;

Híres Márton Áronról s a Szerелеmpatakról.

Fedor s Fodor familia: a két lány néptáncol.

Scrabble-t játszik a papjával Tamás, Márta, Nándor.

Székekelyföldet jól ismerő Zsolt jó sofőrünk volt,

Szállást adott, jól tartott és jól énekelt Zsombor.

Kertvárosban e vasárnap hiányzik a kántor.

Útközbeleni tartalmakat kaptunk Zsófiától.

Mádéfalvi veszedelem. Emlékmű, megállni!

Még inkább megérintettek Nyerges kopjafái.

Gyóntatott a pópa, kábé levegőnek nézett;

Derűsebben fogadott az örmény plébi minket.

Árpád-házi templom miatt mentünk Gelencére.

Szent László-freskókról mesélt humorral egy székek.

(A) Szent Anna-tó a Gyilkosnál s Medve-tónál is szebb.

Féltünk, meredt szemmel vártuk, (de) nem jött szembe medve.

Kézdivásárhely: meggazdagodnak a cukrászok.

Műveltségi teszten buktat esténként P.Gábor.

Farkaslaka, Segesvár hazafelé még élmény,

De a legfontosabb, hol a következő vécé.

Pethő-fiúk unaloműző játékban B nyert.

Közben elrobogtunk Ady szülőhelye mellett.